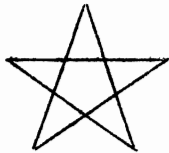

brochure

DE BERMUDA DRIEHOEK.

Orde Der Verdraagzamen

's-Gravenhage

NO 214

PRUS FL 3,50

gevonden. Kort voor de verdwijning van een squadron gevechtsvliegtuigen hoorde aircontrol hen over de radio zeggen: "Wij zijn opeens de richting kwijt, het kompas draait als dol. Wij weten niet meer waar wij zijn."

Ofschoon niet zo duidelijk hoorbaar zou een van de piloten van een van de andere vliegtuigen nog uitgeroepen hebben: "Mijn God, waar zijn wij nu?" De inhoud van deze uitroep staat echter niet onomstotelijk vast. Op de band waarop dit alles is vastgelegd, klinkt een sterke storing tijdens deze uitroep en de door mij gegeven interpretatie daarvan wordt dan ook bestreden.

Wat de schepen betreft: Men heeft verschillende malen geprobeerd de zaak nader te onderzoeken. Er zijn zelfs enkele onderzoekingschepen geweest, die probeerden deze verschijnselen te ontmoeten waartoe zij in de gevaarlijke gebieden gekruist hebben. De resultaten zijn praktisch nil geweest. Wel kreeg men te maken met het door mij reeds genoemde lichten van de zee in een melkwitte kleur. Wat men verklaarde door een massa van algea, die opeens - niemand zegt op welke wijze - naar boven gekomen zou zijn. Daarnaast wees men op het feit, dat de Sargossa zee in deze buurt zou hebben gelegen. Zeker is wel, dat in deze omgeving vele gebieden met dichte wierbegroeiing voorkomen, terwijl het wel denkbaar is dat vroeger zeilschepen daarin zijn vastgelopen en vergaan.

Dit zijn zeer in het kort enkele van de feiten. Er zou natuurlijk meer over te zeggen zijn, maar ik ga nu over tot de sprookjes.

Het is zonder meer duidelijk, dat dergelijke raadselachtige verdwijningen de mensen aanmoedigen tot het geven van de meest fantastische verklaringen. Een lievelingsverklaring voor velen in deze tijd is de veronderstelling, dat in de Bermuda-driehoek regelmatig ruimtevaarders opduiken, die wat mensen komen ophalen om hun verzameling in hun dierentuin aan te vullen. Van die buitenaardse figuren zou ik mij dit nog wel kunnen voorstellen, maar zij zouden beter de UNO kunnen bezoeken, waar men immers veel meer bijzondere exemplaren bijeen vindt.

Een ander verhaal stelt, dat er hier zeemonsters leven. Indien het alleen zou gaan om kleine schepen zou ik dit nog kunnen aanvaarden, maar het is mij niet duidelijk hoe een dergelijk monster erin zou kunnen slagen gelijktijdig vele vliegtuigen te vangen.

Verhalen over alternatieve of parallelle werelden, die onbewust van hieruit betreden zouden kunnen worden, doen eveneens opgeld. Bewijzen hiervoor zijn niet te vinden. Maar op zich acht ik dergelijke verklaringen nog zo dwaas niet.

Dan gaan er nog verhalen over de oude Atlantiërs, die hier onder zee zouden wonen. Als zij door mensen waargenomen worden, zouden zij met technische of magische methoden de waarnemers wegwerken. Ook dit is niet doeltreffend volgens mij, omdat in de gevallen waar er sprake was van radiocommunicatie tot aan het ogenblik van verdwijning, dan toch een observatie van wezens, mensen of voertuigen genoemd zou moeten zijn. Dit is echter niet geschied. Dat er daarnaast nog heel wat technische verhalen de ronde doen over zeestromingen, die wrakken zover meevoeren dat je die niet terug kunt vinden, vermeld ik dan alleen maar.

Voor al deze verhalen geldt echter: zij zijn niet wetenschappelijk bewijsbaar en stroken bovendien niet met alle bekende feiten. Aan de andere kant: Als wij komen met verklaringen die wel met alle feiten stroken, ontstaat iets wat herinnert aan een slecht soort science fiction.

Ik heb dit alles kort gehouden om voor mijn verklaring van

alles wat zich afspeelt wat meer tijd over te houden. Laat mij beginnen met het volgende:

Het is zeker - dit is gemeten - dat de lichtelectrische potentialen in dit gebied (statische spanningen t.a.v. aarde) soms zeer sterk fluctueren. Dit komt echter niet alleen in de Bermuda-driehoek voor, maar ook in enkele andere gebieden op aarde. In alle gebieden waar dit optreedt, wordt echter ook melding gemaakt van mensen en/of voertuigen, die opeens en spoorloos verdwijnen. Veel hoort men daarover niet. Wel bekend is het geval van de essayist-journalist Ambrose Bierce, van wie verteld wordt dat hij door de duivel zou worden gehaald omdat hij des duivelswoordenboek geschreven had. Zijn geschrift was in bepaalde delen inderdaad nogal hatelijk, maar volgens mij zou een duivel daarin geen reden zien om deze mens opeens van de aarde weg te nemen.

Punt een: in dergelijke gebieden wisselen de lichtelectrische verhoudingen plotseling en extreem.

Punt twee: er zijn in dergelijke gebieden meermalen afwijkingen van het aardmagnetische veld geconstateerd, ook in de Bermuda-driehoek.

Punt drie: wij kunnen wel spreken over vreemd voorkomende weersveranderingen die ongelukken zouden veroorzaken, maar dan moet daarvoor ook een oorzaak aan te geven zijn. Dit punt laat men buiten beschouwing, wanneer men probeert alle gebeurtenissen met zuiver natuurlijke oorzaken te verklaren.

Voorbeeld: Wanneer de zee opeens en zonder kennelijke oorzaak helder wit wordt, of het nu algea zijn of iets anders die de veroorzakers zijn, dan moet aan dit verschijnsel toch iets ten grondslag liggen. Wanneer opeens en zeer plaatselijk beperkt een zeer dichte mist in zeer korte tijd ontstaat, zo kan men dit m.i. niet zonder meer als natuurlijke omstandigheid aanduiden. zeker als dit voortdurend op dezelfde plaatsen pleegt te gebeuren. Het feit is geconstateerd, maar een verklaring voor haar ontstaan is voor zover mij bekend nooit op een wetenschappelijk verantwoorde wijze gegeven.

Punt vier: wij hebben te maken met plotseling opkomende stilten en opeens daarin opkomende felle zeestromingen. Mogelijk zou men dit verschijnsel kunnen verklaren door te wijzen op onderzeese vulkanische activiteit. Daarvan is schijnbaar nog niets gebleken. Althans: geen enkel rapport van onderzoek heeft de mogelijkheid tot op heden vermeld, ook niet de rapporten van onderzoekingen, die door de USN zijn gedaan.

Ik som dit alles op om duidelijk te maken, dat er toch iets ongevoons aan de hand moet zijn. Het overige is, althans voor u, speculatief en niet menselijk bewijsbaar. Houdt daar rekening mee.

Ik stel: In deze omgeving hebben vroeger bepaalde nederzettingen gelegen behorende tot de randgebieden van het Atlantische imperium. Ik besef, dat Atlantis voor u ook een mythe is, maar nu er toch onbewijsbare zaken gesteld worden kunt u dit er wel even bij nemen. Deze randgebieden hebben een tijd gekend van een betrekkelijk hoge beschaving. Er wordt aangenomen, dat de Atlantiërs beschikten over middelen waarmee zij stralingselectriciteit of velden veroorzaakten, welke velden dan weer door voertuigen zouden kunnen worden afgetapt. In dit verband wijst men op de avimana's zoals dezen voorkomen in de Hindoeleer. Daarnaast wijst men op legenden zoals die op vele plaatsen van de wereld voorkwamen waarin luchtvoertuigen genoemd worden reeds lang voor men in Europa of elders het vliegtuig weer heeft uitgevonden. Men wijst hierbij op overleveringen van indianenstammen als de Yaqui. Het is duidelijk, dat er in een ver verleden een luchtvaart bestaan kan hebben, als wij althans de in-

houd van de legenden niet elke mogelijkheid op een vergeten werkelijkheid gebaseerd te zijn willen ontzeggen.

Neemt men het voorgaande als mogelijk aan, dan is het evenzeer mogelijk, dat dergelijke krachtbronnen ook in dit gebied hebben bestaan, al blijft dit menselijk bezien een veronderstelling. Nu lijkt mij duidelijk, dat - zo dergelijke krachtbronnen eens bestaan hebben - zij niet alleen voor de Atlanten zelf maar ook voor de volkeren, die met hen te maken kregen, belangrijk geweest moeten zijn. Nu is er een opvallend aspect dat in vele oude beschavingen voorkomt: pyramidebouw. Of het daarbij nu gaat om de pyramideachtige tempels van Babylon, de ziguraths of de tempels zoals men o.m. in Yucatan aantreft, danwel om de meer bekende Egyptische pyramiden doet verder minder terzake. In al deze gevallen blijkt dat een bouwwerk uitgevoerd in deze vorm mits massief genoeg gebouwd, een zeer stabiele vorm heeft en zeer lang de tand des tijds en de inwerking van de elementen zal kunnen weerstaan. Vooral als wij aannemen, dat de krachtcentrales van de Atlanten een soortgelijke vorm hadden (in enkele oude geschriften vind je aanwijzingen) waardoor dit mogelijk juist kan zijn.

In vele vereringen, die met pyramideachtige tempels samenhangen, wordt op de top gewacht op de komst van de bliksem. Men vereert er de zon en de bliksem. Vaak wordt gesteld, dat de zonnegod zich in de bliksem manifesteert. Kennelijk is er de een of andere associatie tussen de pyramidevorm en energie, vooral in de vorm van elektrische ontladingen.

Stel, dat dergelijke zaken inderdaad hebben bestaan. Stel, dat een deel van dergelijke installaties door rampen onder de zeespiegel terecht is gekomen. De vraag is dan: welke krachtbron men heeft gebruikt. Was het een mechanische krachtbron dan is wel duidelijk, dat door de ramp alle opwekking van electriciteit of velden onmiddellijk werd stopgezet na een ramp.

Anders wordt het als wij aannemen, dat gebruik werd gemaakt van atoomcentrales. Zeker als deze een automatische regeling bezitten kan een dergelijke centrale zelfs vele duizenden jaren actief blijven. Zeker als er sprake is van een soort breeder-effect. Let wel, hetgeen ik stel is op dit ogenblik reeds bijna te verwezenlijken en technisch reeds nu denkbaar, ook al heeft men op een enkele proef na dergelijke centrales nog nooit vervaardigd.

Stel nu verder dat door de hechte bouw het mogelijk is, dat een deel van een dergelijke centrale kan blijven functioneren na een ramp. De vraag die dan blijft bestaan luidt: "Waar gaat die energie dan naar toe?" Deze energie zou zich b.v. in de omgeving kunnen ontladen. Maar indien dit regelmatig zou geschieden, moet dit merkbaar en meetbaar zijn. Dit is niet het geval.

Veronderstel nu verder eens, dat het aardmagnetisch veld zo goed als lichtelectriciteit en luchtvochtigheid een rol hebben gespeeld bij de energie die men eens uitstraalde. Het is dan zonder meer denkbaar, dat onder bepaalde omstandigheden door een centrale automatisch geen energie wordt uitgestraald. Herinner u dat wij spraken over een automatisch geregelde installatie. Dit betekent in het heden, dat een tijdelijke verandering van een of meer van de genoemde factoren weer een tijdelijk uitstralen door de krachtbron ten gevolge zou kunnen hebben; wat betekent, dat er tijdelijk nogal wat energie vrij komt die geen bepaald doel heeft. Dit zou dan invloed kunnen hebben op het functioneren van alle elektrische apparaten in de omgeving van de bron.

Ik stel dit alles maar. Maar daardoor zou in ieder geval verklaard kunnen worden waarom wij opeens horen van kompassen die

die dol worden apparaten die opeens niet of onjuist gaan functioneren.

Als zoals is gesteld, de uitgestraalde energie gelijk is aan of een interactie vertoont met het aardmagnetisch veld, dan is duidelijk dat alle oriëntatie op het veld teloor zal gaan. Verder is het zeker denkbaar dat energie, die niet meer normaal uitgestraald kan worden, in de omgeving een bijzonder hoge statische lading veroorzaakt. Er zou zelfs sprake kunnen zijn van een statisch veld; iets anders dus dan de spanningen, die wij tussen aarde en wolken wel zien ontstaan.

Plaats in dit veld nu eens een bewegend voorwerp en houd rekening met het feit, dat een magnetisch veld of iets wat daarop lijkt, samengaat met het optreden van deze spanning. Er zal dan een inductielading in het bewegende voorwerp ontstaan. Waarschijnlijk werd dit verschijnsel eens gebruikt en omgezet in stuwingskracht. Nu echter bestaat er geen dergelijke uitweg. Dit kan resulteren in een sterke eenzijdige geladenheid in elk voorwerp, dat zich binnen het werkingbereik van de werkende krachtbron bevindt. Metalen zullen eerder vatbaar zijn voor deze verschijnselen dan b.v. houten schepen.

Het is opvallend, dat bij de spoorloos verdwenen schepen voornamelijk sprake is van metalen schepen. Er zijn echter ook 5 à 6 gevallen bekend van schepen waaruit alleen de bemanning verdween en in een enkel geval bovendien een deel van de lading; dit vanaf rond 1890. Dit waren houten schepen danwel schepen die overwegend uit andere stoffen dan ijzer waren gebouwd. Men zou kunnen redeneren dat alleen indien er een voldoende massa metaal aanwezig is, het effect optreedt dat de verdwijning tengevolge heeft. Mogelijk door een verandering van structuur of status. Dit zou kunnen betekenen, dat een verandering van dimensie voor de betrokken massa plaatsvindt. Als mensen aan hetzelfde effect onderhevig zijn is het ook begrijpelijk, dat zij opeens de wereld anders gaan zien. Vanuit een andere toestand zul je ook andere aspecten van de wereld kunnen waarnemen. Ondenikbaar?

Neem een deel van de wereld normaal waar en bezie vervolgens dezelfde scène door een infrascoop, een infraroodkijker. Je ziet opeens alles anders. Andere zaken komen op de voorgrond, terwijl kentekenen, die normaal bepalend zijn, opeens schijnen te verdwijnen. Vooral treden er lichtende plekken op die tijdelijk als oriëntatiemogelijkheid zouden kunnen dienen.

Een mens, die in een dergelijke toestand begint te komen, zal niet meer normaal waarnemen. Alles begint te veranderen. Hij zal ook niet meer normaal kunnen reageren, want hij overziet de normale situatie niet meer. Dit zou kunnen verklaren, dat men opeens stuurloos is en zich niet meer kan oriënteren. Hierbij zij opgemerkt, dat de omschrijving van dit effect zoals gegeven overeenstemt met de verklaringen van mensen, die kennelijk niet in het kerngebied van de bedoelde werkingen geweest zijn, maar aan de randen van de daar optredende mistvelden hebben rondgezworven. Zij vermeldden vele eigenaardigheden, niet alleen omtrent het gedrag van hun kompas, maar ook t.a.v. hun eigen waarnemingsvermogen.

Het verblindende witte vlak van algen - een gedurfde stelling van degenen, die dit als oorzaak van rampen poneren - kan ook verklaard worden door een in deze toestand waarnemen van water met meer dan normale lading. Men zou die lading plus de bewegingen van het water dan als lichtend en zelfs verblindend kunnen ervaren.

Als u dit alles aanhoort, zult u zich mogelijk afvragen of ik op het ogenblik niet bezig ben science fiction te plegen. Ik kan u dit niet kwalijk nemen, want niets van het door mij gestelde

is bewijsbaar. Realiseer u echter het volgende: De warme-golfstroom ontspringt in de Caraïbische Zee. Als wij de hoeveelheid energie zien, die op deze wijze wordt afgevoerd, lijkt het mij moeilijk deze continue stroom te verklaren uit opgenomen zonne-energie alleen. Realiseer u eens hoe groot de hoeveelheid warmte-energie is, die door deze als een warme rivier door de oceaan stromende golfstroom wordt afgevoerd praktisch tot de Pool toe. Verklaar eens hoe dit mogelijk is. Mij lijkt dit moeilijk, zoal mogelijk.

Verklaar dan verder eens hoe het komt, dat vele felle stormen juist in dit gebied hun ontstaan vinden. En nu wij toch bezig zijn: realiseer u dat er in de Gele Zee eveneens een gebied is waarvan men vertelt, dat daar schepen en mensen verdwijnen. Men wijt dit alles gewoon aan piraten enz. Ook daar blijken afwijkende stromingen te ontstaan. Ook stormen ontstaan daar vaak opeens. Ook in dit gebied komt vaak plaatselijk zeer dichte mist voor. Enkele zee-lieden hebben ook hier dit effect gezien van melkwit, soms lichtend water. Er is in Japan een professor, die zich met de ongerijmdheden van dit gebied bezig houdt. Maar kennelijk heeft hij nog niet voldoende wetenschappelijk materiaal verkregen om te publiceren.

Een vergelijking tussen beide gebieden is volgens mij zonder meer mogelijk, ook al zijn de stormen kort na hun ontstaan veel heftiger in de Gele Zee dan in het Caraïbisch gebied. Zouden wij mogelijk moeten aannemen dat in beide gevallen gelijke of vergelijkbare energieën een rol spelen? Zij schijnen echter wel verschillend gericht te zijn. Mogelijk heeft de rotatiesnelheid ter plaatse iets hiermee uitstaande. De hoogste snelheid zal immers liggen rond de evenaar. Ook zijn er kleine verschillen in lijndichtheid van het aardmagnetisch veld mogelijk.

Dit alles bezien hebbende zou de volgende verklaring voor de verschijnselen van de Bermuda-driehoek volgens mij toch enige aandacht waard kunnen zijn.

Een aantal, maar niet alle gevallen van verdwijning zouden moeten worden verklaard door het ontstaan van een toestand, waardoor bepaalde voorwerpen en organismen zich niet langer zonder meer kunnen handhaven in de driedimensionale structuur, die u als kenbare wereld beschouwt. Zelfs indien er geen sprake is van een parallelle wereld of het betreden van andere werelden via bepaalde dimensies, is het zeer waarschijnlijk dat dergelijke voorwerpen en organismen verdwijnen en verdwenen zullen blijven. Zij hebben een verandering ondergaan waardoor zij zich op een andere wijze zijn gaan bewegen en anders bestaan. Slechts door zeer bijzondere invloeden zoals een grote afgifte van kracht zou dit effect mogelijk weer ongedaan kunnen worden gemaakt. Overigens zal er minder kracht voor nodig zijn om deze terugkeer tot het eigen continuüm te bewerkstelligen dan nodig was om de verwijdering daaruit te bewerkstelligen.

Als wij toch al spelen met dimensies, dan is er nog iets anders wat wij in de gaten moeten houden. Er zijn vele planeten in het Al. Sommige van die werelden zijn zuurstofwerelden en kunnen op de aarde gelijken. Andere werelden zijn mogelijk voorzien van een metaan- of ammoniakatmosfeer. Als een dergelijke wereld zodanig is afgesteld, zou een verschuiving van dimensies kunnen betekenen dat een ieder, die daarbij betrokken is die andere wereld betreedt. Kortom, ergens in de ruimte zouden als gevolg hiervan mensen van de aarde kunnen leven op een andere planeet; dit zonder ooit te weten hoe zij daar terecht zijn gekomen. Ook dit is denkbaar, zij het dat ook deze redenering bedenkelijk de richting uitgaat van science fiction.

Ik heb geprobeerd de waarschijnlijkheid naar voren te schuiven. Dit in het besef dat al wat ik tot nu toe heb gezegd voor velen onaanvaardbaar zal blijven. Mijn eigen conclusies kan ik hieraan dan gevoeglijk kort bijvoegen.

De Bermuda-driehoek omvat bepaalde gebieden waarin door sterke afwijkingen van normale omstandigheden voertuigen en wezens kunnen worden aangepast aan andere condities, waardoor zij niet meer op aarde bestaan dan wel op aarde niet kenbaar meer zijn. Het is denkbaar, dat personen en voertuigen op een gegeven ogenblik weer zouden kunnen verschijnen in uw wereld. Waarbij echter de vraag belangrijk wordt, wat het leven in de andere wereld of andere conditie aan tijdseffecten oplevert. Ik ben persoonlijk geneigd om aan te nemen dat een overgang via een vierde dimensie een vreemd tijdsdilatie-effect zou moeten hebben. Een soort samentrekken van de tijd dus.

Het is mogelijk en denkbaar dat iemand, die hier verdwijnt in 1977, terecht komt op een andere wereld, terwijl de tijd op aarde dan rond 3000 voor of na Christus is, zonder dat voor de betrokkenen meer dan enkele minuten voorbij gegaan schijnen te zijn. Berekendbaar lijkt mij dit effect onder de gegeven omstandigheden niet. Denkbaar is een situatie, waarbij men zelf binnen redelijke tijd weer zijn weg op aarde meent te vinden, terwijl voor die aarde vele jaren voorbij zijn gegaan. Omgekeerd is het denkbaar dat mensen, die voor de ogen van de wereld slechts enkele minuten niet waarneembaar waren, in die tussentijd vele jaren beleefd menen te hebben. Men zal natuurlijk aannemen, dat men in een toestand van versuffing gedroomd heeft. Maar men houdt er kennelijk wel nachtmerries aan over.

Aan onze zijde zijn mij drie gevallen bekend, die in dit gebied een dergelijke ervaring meemaakten. De eerste was een sleepbootkapitein. De tweede was een van degenen, die aan boord van een verdwenen Piper Cub zaten. De derde was een opvarende van een Cubaanse vissersboot. De eerste spreekt over een vreemde mist, waardoor men schijnbaar in slaap viel, zodat men "deliriumdromen" kreeg. Zijn ervaring is voor mij een onderstreping van veel van het door mij gestelde. Anderen hebben vergelijkbare ervaringen opgedaan.

Ik meen, dat wij er werkelijk rekening mee moeten houden, dat mensen en voorwerpen feitelijk van uw aarde verdwijnen. Onder omstandigheden is het volgens mij ook denkbaar dat levende wezens, die op aarde niet thuis horen, door een dergelijk gebeuren ook op aarde zouden kunnen verschijnen. Want ik meen niet, dat een dergelijke brug tussen werelden of dimensies eenzijdig van gerichtheid kan zijn. Verkeer moet volgens mij bijna altijd in beide richtingen mogelijk zijn.

Waarom u daarvan dan nog nooit gehoord hebt? Mijn verklaring is de volgende: Dergelijke wezens komen op dit punt in water terecht. kunnen zij in water niet gemakkelijk leven dan komen zij waarschijnlijk om. Zijn zij wel ingesteld op een leven in water, dan verdwijnen zij onder het oppervlak van de oceaan. Als het bewuste wezens zijn zullen zij veel meer verstand hebben dan de inheemse waterwezens en hulpmiddelen weten te gebruiken enz., zodat de kans dat zij gevangen worden zeer klein zal blijven.

Er is een kans, dat een dergelijke vreemdeling zich toch op het land weet te redden. Zelfs dan is de kans klein dat dit wezen lange tijd in leven blijft binnen deze aardatmosfeer mede dankzij de vele microben, die daarin aanwezig zijn. Hun weerstand daartegen zal waarschijnlijk zeer klein zijn. Zij zullen de mensen als vreemde wezens schuwen, zodat de kans groot is, dat zij sterven en verdwijnen zonder opgemerkt te zijn. Overigens zou dit mede een verklaring

kunnen vormen voor de verhalen over vreemde levende wezens, zoals wij die op sommige eilanden aantreffen en die b.v. in Haïti een vreemde rol zijn gaan spelen in bepaalde vormen van zwarte magie.

Alles tesamen beziende is volgens mij het gestelde de juiste verklaring. Volgens mij. Aan het begin heb ik u reeds gezegd dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn, zodat wij ons kunnen vergissen. Maar alle feiten die ik heb kunnen constateren, wijzen in deze richting. Alle kontakten, die ik op geestelijk gebied in dit verband heb kunnen maken, wijzen eveneens in die richting. Wat blijft is de vraag, of ruimtevaarders toch niet in dit alles soms een rol zouden kunnen spelen. Ik heb inderdaad kunnen constateren, dat vanuit de ruimte de aarde soms wordt bezocht, dat de aarde ook vaker geobserveerd wordt dan u voor mogelijk houdt. Maar zover mij bekend is zijn er door hen nooit mensen ontvoerd.

Ik geloof verder niet, dat een ervaren ruimtevaarder juist een dergelijke, betrekkelijk druk bevaren en overvlogen gebied zou kiezen voor dergelijke acties. Ook als wij aannemen, dat ruimtevaarders de plotseling opkomende mist kunnen veroorzaken - zo moeilijk is dat niet - blijft de vraag bestaan, waarom men alleen in zeer bepaalde, af te bakenen gebied pleegt te opereren en niet overal waar men goede kansen heeft. Kortom: de mogelijkheid lijkt mij zeer klein.

Zeker is een dergelijke handelwijze niet bepaald logisch of redelijk te noemen. Iets wat toch niet past bij een ras, dat zover gevorderd is, dat het door de ruimte kan reizen en zich daarin kan oriënteren, zelfs als men reist met 99% van de lichtsnelheid, of met andere middelen die de snelheid uitgedrukt in afstand overschrijdt.

Ik acht het niet redelijk ruimtevaarders als de juiste verklaring te aanvaarden. Dientengevolge acht ik de door mij gegeven verklaring de meest waarschijnlijke. Toch weet ik dat ik, sprekend over Atlantis, in uw ogen spreek over een fabelrijk. Zou ik gaan spreken over de hyperboreeën of het rijk Mû, dan beschouwt men dit waarschijnlijk als een sprookje, want er is nooit een bewijs voor het bestaan daarvan geleverd. Er zijn geen resten aangetroffen van deze zeer oude beschavingen. Toch zien degenen, die alleen daarom het bestaan van deze rijken en mogelijk op grond daarvan mijn stellingen afwijzen dan wel over het hoofd zien, dat ook van beschavingen die historisch wel aanvaard worden, zeer weinig en vaak zelfs geheel niets terug is gevonden. Men ziet verder over het hoofd dat, wanneer er al oude zaken worden gevonden, men - zo deze niet onmiddellijk kenbaar zijn - vaak een aanknoping aan reeds bekende punten konstrueert, ofschoon menige zo ontstane stelling door latere ontdekkingen wordt gelogenstraft.

Ook in verband met ons onderwerp moet met nadruk worden opgemerkt, dat de moderne mens niet beschikt over alle middelen om het door mij gestelde te kunnen constateren of af te wijzen. Ook de moderne methoden van onderzoek zijn in gevallen als deze zeker niet onfeilbaar.

Sprekend over Atlantis kun je wel aantonen, dat in de oceaan verhoogde, tamelijk egale tafelvlakken voorkomen. Maar, zo zegt men dan, daarop ligt te veel sediment. Daaronder zal niets liggen, zo stelt men. Want een dergelijke laag duidt op een periode van bezinking van minstens zoveel jaren. Waarbij men dan liever maar vergeet, dat sediment soms door zeebevingen zodanig in beweging kan worden gebracht, dat het onder omstandigheden op enkele punten in veel grotere dikte dan normaal neerslaat, terwijl elders juist weer minder sediment aanwezig is dan men door de ouderdom van de oceaan

ter plaatse zou mogen verwachten. Ik kan zo doorgaan.

Er wordt steeds weer enorm veel verondersteld, ook in verband met de Bermuda-driehoek, terwijl er in verhouding maar weinig is onderzocht, vooral op die punten die in dit geval toch werkelijk van belang zouden zijn.

Nogmaals: hoe verklaart en konstateert men hier snel optredende veranderingen van lichtelectriciteit en de oorzaken daarvoor? Hoe konstateert men de wijziging van de werkingen van het aardmagnetisch veld op bepaalde plaatsen. En wel veranderingen, die voor korte tijd en op korte termijn plegen op te treden? Om een voorbeeld te geven: bij een feitelijke overdrachtsmogelijkheid en dus verdwijningsmogelijkheid voor schepen enz. van ongeveer een half uur, zal de gehele variatie in het aardmagnetisch veld gedurende 24 tot 40 uren konstateerbaar zijn.

Uit dit alles zal u duidelijk zijn geworden, dat de oplossing van het raadsel van de Bermuda-driehoek volgens mij is gelegen in een verschuiving van de dimensionale toestand op bepaalde punten.

Ook in legenden, verhalen, geloofsoverleveringen horen wij van bepaalde plaatsen op aarde waar dergelijke verschijnselen voor plegen of plachten voor te komen. Tot 1907 werd gesproken over een "verdwijningsgebied" in Usbekistan. Overleveringen spreken daar ook nu nog van in deze Sovjetrepubliek. Zeker is ook niet, dat een dergelijk punt nog actief is in deze dagen. Wel valt op, dat enkele malen kleine groepen mensen, touristen of onderzoekers juist in het genoemde eenzame gebied spoorloos verdwenen zijn.

In de buurt van de Karakorums en op het hoogland van Tibet zouden eveneens dergelijke gebieden bestaan of bestaan hebben. Men spreekt hier van "poorten naar de onderwereld" e.d. Mensen die spoorloos verdwijnen hebben, zo zegt men, een dergelijke poort gevonden. Maar de verklaring van een feit zonder meer betekent natuurlijk nog niet dat die verklaring ook juist is.

Aannemende dat het door mij gestelde fenomeen bestaat moeten wij echter konkluderen, dat op vele punten van de aarde, ook op het vaste land een toestand kan optreden, waardoor mensen inderdaad spoorloos kunnen verdwijnen zonder kenbare of redelijk verklaarbare oorzaken. Het minste wat men als gevolg hiervan kan aannemen is het feit dat er op aarde meer bestaat en meer verschijnselen optreden dan aan de hand van de huidige kennis en de huidige waarnemingsmogelijkheden zonder meer verklaarbaar zijn.

Resteert de wereld van de geest, die volgens sommigen bij deze verdwijningen een actieve rol zou spelen.

De geest heeft op zich niet zonder meer de mogelijkheid om b.v. een schip geheel te dematerialiseren, tenzij de allerhoogste vormen van kracht daarbij worden gebruikt. Om dit te kunnen doen op korte tijd zal zoveel werk moeten worden verzet in de sferen, dat het resultaat - zeg eens 30 zeelieden of zoiets - gewoonlijk de moeite niet waard zal zijn. Tenslotte komen alle mensen op den duur wel naar onze kant, dus waarom met zoveel moeite haast maken en het onvermijdelijke wat versnellen.

Aan vliegtuigen hebben wij ook niets. Op aarde kunt u ze nog zien vliegen, maar wij in de geest vliegen liever zelf. Kortom: geen redenen voor het ingrijpen van de geest op dit gebied. Aan te nemen dat de geest dit vele malen zou doen is dus m.i. onjuist. Zover mij bekend is, hebben geesten met deze fenomenen geen enkele directe bemoeienis.

Wel hebben wij in de sferen 3 mensen ontmoet - niet veel dus - die vertellen dat zij in een andere wereld terecht waren gekomen en vandaaruit overgingen. Een van hen beweert in een derge-

lijke wereld 14 jaren stoffelijk geleefd te hebben, wat - zover ik dit kan nagaan - niet geheel strookt met de tijd van zijn verdwijning en het ogenblik waarop hij contact met onze wereld heeft gemaakt.

In het tweede geval gaat het om iemand, die zegt opeens in een verstikkende wolk terecht gekomen te zijn waardoor hij snel stierf. Hij zag echter even een geheel vreemde wereld met "groen-rode bergen". Indien hij inderdaad opeens terecht kwam in een atmosfeer die voor hem giftig was klopt zijn verhaal waarschijnlijk wel.

De derde beweert dat hij 3 malen een tijdje de wereld van de mensen verlaten zou hebben. In het eerste geval meende hij dagen lang over een vreemde zee rond te zwerven. Zijn voorraden waren op, maar hij vond op tijd de eigen wereld terug en kwam in de haven terecht. Hij stelt, dat hij enige tijd geen enkele deining had gevoeld, zodat het leek of hij niet op een oceaan maar op een meer voer. Het water was groenachtig met geelachtige, dus niet de normale meer aan zilver herinnerende reflexen. Hij kon gedurende deze tijd geen richting bepalen.

De tweede maal voelde hij zich gegrepen door mist en een prikkeling: een veld. Hij stuurde zijn boot onmiddellijk terug en was een ogenblik nadien volgens eigen besef weer in de normale wereld terug. Deze poging, die voor hem zeer kort leek te zijn, zou later blijken rond 3 uren geveerd te hebben.

Zijn laatste beleving spreekt over een opeens tegen een witte muur aanvaren. Zijn schip verging. Hij kwam in zeer koud water terecht en verdronk waarna hij in onze wereld wakker werd.

Deze zaken bepalen mede het beeld, dat wij in de geest van dit alles hebben. Ik meen, dat de waarnemingen van deze entiteiten - hun verhalen zo u wilt - stroken met de uitleg die ik u als de meest waarschijnlijke heb aangeboden. Ik ben mij er volledig van bewust, dat dit menselijk bezien geen reële oplossing betekent voor het vraagstuk van de Bermuda-driehoek. Ik heb getracht aan te geven op welke gebieden men nauwkeuriger en gedurende lange tijd zou moeten waarnemen. Hierbij merk ik nog op dat soms ongeveer eens per 3 maanden de verschijnselen optreden. Op andere plaatsen mogelijk maar een enkele maal per drie jaren.

Ik hoop verder aannemelijk gemaakt te hebben, dat er in voorhistorische tijden technisch hoogstaande beschavingen bestaan kunnen hebben, zodat ook de gestelde krachtcentrales zich onder de zeespiegel zouden kunnen bevinden. Wat de mogelijkheid betreft dergelijke pyramiden te vinden en te benaderen, wil ik hier nog opmerken, dat delen daarvan onder sedimenten verdwenen zullen zijn, terwijl begroeiing door koralen enz. de vorm moeilijk kenbaar gemaakt zal hebben.

Het is mijn vaste overtuiging, dat men bij een nauwkeurig onderzoek van de zeebodem, vooral ook de spleten en diepe gedeelten, door mensenhanden vervaardigde voorwerpen of delen daarvan zal kunnen aantreffen, die niet behoren tot de nu bekende culturen.

Ik ben mij er van bewust, dat op dit ogenblik het denkbeeld van dimensionele verschuivingen vanuit wetenschappelijk standpunt bezien nonsens is. Wat alleen maar betekent dat, uitgaande van de nu bestaande technische middelen en de nu gangbare theorieën, dit niet mogelijk is. Mathematisch is echter wel de verschuiving aanvaardbaar te maken en zelf een procédé aan te geven waardoor deze bereikbaar zou worden. Dit vereist echter middelen en energieën van een orde van grootte die men nu niet kan waarmaken.

Ik weet, dat menselijk bezien dit niet reëel overkomt. Maar wat mensen niet kunnen is daarom nog niet onmogelijk. Datgene, wat met de huidige instrumenten niet konstateerbaar is, kan des ondanks

bestaan. Laat men dan trachten uit te gaan van de fenomenen zelf en niet van de "redelijke" verklaringen, die men daarvoor geeft. Onderzoek alles zo goed mogelijk. Gebruik automaten voor uw onderzoek, geen mensen. Want zelfs een automaat die opeens verdwijnt, zal alleen hierdoor reeds een wetenschappelijk aanvaardbaar bewijs voor het bestaan van het fenomeen kunnen leveren.

Als de mensen die Bermuda-driehoek zo belangrijk vinden, moet men er werkelijk eens iets aangaan doen. Ik wil mijn inleiding besluiten met de opmerking, dat ik mij heel goed kan voorstellen, dat men om allerlei redenen afkerig is van een verklaring waarin griezelige zaken als andere dimensies een rol spelen.

Het betreffende gebied kent een druk verkeer. Er zijn vele vlieglijnen die soms meer malen op een dag hun vliegtuigen over de Bermuda-driehoek doen vliegen. Er wordt veel gevaren in deze gebieden, ook de sportvisserij is hierbij vaak betrokken. Luxe boten die cruises maken, varen door dit gebied heen.

Anders gezegd: de belangen van zeer velen zouden ernstig geschaad kunnen worden, indien men opeens zou kunnen bewijzen, dat in dit gebied feitelijk iets aan de hand is. Aan de andere kant zou een erkenning wat er nu feitelijk aan de hand kan zijn, een werkelijke bijdrage tot grotere veiligheid betekenen. Maar voor dit laatste schijnt men niet al te veel te voelen. Men ontkent liever dat er werkelijk iets aan de hand is. De ontkenning van deze fenomenen, zoals de ontkenning van een feitelijk bestaan van Ufo's wijst erop, dat de mensen niet bepaald bereid zijn het bestaan aan te nemen van verschijnselen, die zich afspelen buiten het bereik van hun eigen weten en mogelijkheid. Maar zij zijn er!

Het is belangrijk, dat men zich daarvan steeds meer bewust wordt. Voor hen die zich afvragen of dergelijke dingen werkelijk van groot belang zijn, wil ik hieraan nog toevoegen, dat reizen per raket naar de maan niet zo belangrijk is op zich. Maar de nevenproducten van een dergelijk streven blijken zeer belangrijk te zijn. De wetenschap heeft door de poging sondes naar de maan en andere planeten te zenden, op geheel andere gebieden, zowel technisch als theoretisch grote vooruitgang geboekt. Iets dergelijks zou mogelijk zijn indien men zich met de Bermuda-driehoek eens wat intenser ging bezighouden.

Er is wel degelijk winst aan te behalen, ook al geldt dit niet op zeer korte termijn. Aan de andere kant zouden de ontdekkingen die dan onvermijdelijk worden, betekenen dat de zekerheden van de meeste mensen op vele gebieden zullen worden aangetast. Mogelijk maakt men juist om dit laatste dergelijke zaken graag belachelijk en probeert men hen, die zich er mee willen bezighouden in de hoek te drukken.

-0-0-0-0-0-

x Wat is het verband tussen mensen en metaal? U zegt dat deze beide verdwijnen.

- Bij een mens zijn er een aantal zenuwstromingen, die inderdaad door wisselende spanningen kunnen worden beïnvloed. Metalen hebben een eigen structuur waardoor resonantie met invloeden van buiten op meerblijvende wijze mogelijk is. Denk aan weekijzer dat magnetisme overneemt. Onder invloed van een magnetisch veld ontstaat er een versnelde moleculaire rotatie die eindigt in gelijkgerichtheid

van de moleculen.

Het is denkbaar, dat door bepaalde velden een metaal zijn kwaliteiten en zelfs uiterlijke eigenschappen wijzigt, terwijl organisch leven - alleen de mens zou te beperkt zijn - bij aanwezigheid van een voldoende responsief zenuwstelsel zo sterk fluctuerend kan worden beïnvloed, dat het geheel niet meer beantwoordt aan de omgeving en zich zo onttrekt aan de met deze invloeden strijdige factoren in het eigen milieu.

x Waarom kunnen wezens uit andere werelden hier komen? Werken de krachten van de driehoek dan daar ook nog?

- Wanneer er hier een punt ontstaat, dat resonantie vertoont met een punt op een andere wereld, betekent dit dat er een verbinding bestaat die wederkerig is. Gezien de vergelijkbare omstandigheden zouden wezens uit die andere wereld dus ook naar uw eigen wereld kunnen gaan, zelfs indien de origine van de resonantie op uw eigen wereld is gelegen. Er zullen in beide werelden wel gelijksoortige fluctuaties moeten optreden. Je kunt je echter voorstellen dat een zon, die een zeer onregelmatige uitstraling heeft, fluctuaties tot stand brengt waardoor een planeet of deel van de ruimte eens in de zoveel tijd synchroniciteit vertoont met de aarde of een ander deel van het Al.

Kortom, het is mogelijk dat bewoners van andere werelden, zodra er een "brug" ontstaat, vanuit hun wereld ook de uwe betreden ook al kan ik mij niet goed voorstellen, waarom zij dit zouden willen doen.

x Hoe kunnen wij de centrales van de Bermuda-driehoek naar geloven in en uit leren schakelen om verdwijningen te voorkomen, mensen terug te halen enz.?

- Nu vraagt u mij iets. In de eerste plaats zoudt u meer moeten weten over z.g. zelfvoedende, dus geheel automatische kernfusie centrales. U zoudt verder moeten leren de eens gebruikte telepathische impulsen sterk genoeg bewust uit te stralen om daarmee die centrales naar geloven in en uit te kunnen schakelen. Zelfs dan blijft het feit bestaan, dat deze centrales op de een of andere wijze beschadigd moeten zijn, daar anders dit willekeurig in werking treden niet zou kunnen voorkomen. U zoudt ze dus ook nog moeten kunnen repareren.

Kortom: een moeilijke zaak, waarin ik u op het ogenblik niet doeltreffend kan raden. U zoudt eerst deze kunstwerken moeten ontdekken. Dan zoudt u ook de basis ervan kunnen vinden. Vanaf dat punt kunt u dan verder experimenteren, daar de opgewekte krachten aan de basis van een pyramide geen invloed plegen te hebben. U bent dan veilig voor het effect, terwijl u mogelijk dan de toegang zoudt kunnen vinden ook.

Ik kan echter geen antwoord geven op de vraag, wat er zou gebeuren indien zeewater geheel vrij en ongehinderd toegang zou kunnen krijgen tot het gehele mechanisme. Mogelijk zou hierdoor elk verder functioneren onmogelijk worden gemaakt. Maar ook dit kan ik u niet met zekerheid zeggen, daar ik technisch van dit alles niet voldoende op de hoogte ben. Vandaar dat ik uw vraag niet feitelijk kan beantwoorden.

x Waarom centrales gebaseerd op kernsplijting?

- Geen splijting, maar fusie. Het samensmelten van atomen dus inplaats van een splitsen. Maar om een dergelijk proces te beginnen is er nogal wat energie nodig, die je natuurlijk niet aan de fusie zelf kunt onttelen. Men heeft een sterke straling van kleinste deeltjes nodig, die elkaar op een bepaalde plaats a.h.w. ontmoeten. In de daar aanwezige materie komt dan de fusie op gang.

x U bent er vrij zeker van dat het fusie is?

- Ja. Een splijtingsproces zou niet zo lang onbeperkt kunnen doorgaan. Bovendien zou het verwonderlijk zijn wanneer splijtingsreactoren zo lang geheel stabiel blijven.

Een fusiereactor die eenmaal gestart is kan op een betrekkelijk kleine voeding van materiaal blijven functioneren en zo zelfs enige tijd alleen op lucht of water kunnen blijven functioneren, terwijl bij gebrek aan voeding het proces als vanzelf ophoudt.

Een dergelijke reactor geeft bijna geen gevaarlijke straling af, veroorzaakt geen radioactief afval, is veiliger. Men is op het ogenblik op aarde al dicht bij een herontdekking van deze energiebron. Voorlopig werkt men nog met de zeer zware elementen, maar men zal op den duur wel ontdekken dat, zodra het proces op gang gebracht is, elke willekeurige toevoeging van materiaal voldoende is.

x Wordt op andere planeten reeds gewerkt met kernfusie?

- Er zijn mij er verschillende bekend waarop dit inderdaad het geval is, al behoren zij niet tot de verst gevorderde werelden. Er bestaan andere mogelijkheden om veel energie te winnen. Dit is b.v. mogelijk door gebruik te maken van het verschil in rotatietempo tussen de vaste delen van de planeet en de hoogste lagen van zijn atmosfeer. De planeet blijkt dan als geheel een soort motor te zijn, die energie aflevert van een betrekkelijk hoog voltage en een redelijk ampèrage. Omvormen is mogelijk.

Er zijn zelfs planeten, waarop men geleerd heeft door een soort telekinetische manipulatie van materiedelen een groot energierendement te verkrijgen bij oplossing van zeer kleine hoeveelheden materie in zuivere energie.

Maar dat ligt zo ver buiten het technisch voorstelbare op uw wereld, dat u aan een verdere beschrijving weinig zoudt hebben. Dus: fusie komt op vele planeten voor als energiebron. Er zijn ook nog planeten, die werken met kernsplitsing en zelfs die nog energie ontlenen aan verbranding.

x Ik dacht dat de Atlantiërs andere energiebronnen hanteerden. Dit in verband met het cataclysmen.

- Men heeft energieën inderdaad aan de aardkern willen ontlenen en nog later is dit misgegaan. Maar vergeet niet, dat de Atlantische beschaving vele fasen heeft doorlopen. Zij beslaat in haar geheel een periode van rond 60.000 jaren. Begrijpelijk dat er vele verschillende vormen van cultuur en beschaving zijn voorgekomen.

Er is een tijd waarin het rijk voornamelijk bestaat uit zeer kleine rijkjes samengesteld uit boeren en vissers. Op een gegeven ogenblik ontwikkelt zich echter een groot deel van het gebied tot een handelsrijk. Daaruit ontstaat dan weer een magisch-technische beschaving, die ten dele aan zichzelf ten onder gaat. Daarna terugval. Vele energieën waarmede men eens gewerkt heeft zijn taboe, kwaad geworden omdat er iets mee is gebeurd. Een nieuwe beschaving bouwt zich dan langzaam aan weer op. Er komen andere regeringsvormen, andere technieken.

Over het algemeen kan men zeggen, dat van de ene technische golf van ontwikkeling tot de volgende gemiddeld 7000 jaren vergaan. Die regel gold daar ook. In de nadagen was Atlantis eigenlijk alweer tot een barbaars rijk geworden.

x Hoe is de zwaartekracht van de aarde te doorbreken?

- Er zijn verschillende mogelijkheden. De eenvoudigste is een menselijk-geestelijke. Op het ogenblik, dat de mens in absolute concentratie voor zich tijdelijk het bestaan van de wereld ontkent of deze vergeet, is hij al niet meer volledig onderhevig aan de zwaartekracht. Slechts zijn automatisch besef van een ik dat ge-

bonden is aan een bepaalde toestand en plaats op aarde zal hem nog binden. Denk hierbij aan levitatie en dergelijke verschijnselen.

Een andere methode berust op de productie van een electro-magneet, waarmee men in staat is alle werkingen naar buiten toe van een der polen zodanig te onderdrukken, dat gelijktijdig een grotere uitstraling van de vrije pool naar buitentoe bereikt wordt. Men kan deze pool dan zo oriënteren op het aardmagnetisch veld, dat alle kenbare inwerking daarvan wegvalt en zo voor u ook de zwaartekracht.

Theoretisch geldt verder: wanneer u zelf een voldoende massa t.a.v. de aarde bereikt, dat u een eigen zwaartekracht ontwikkelt, dan zult u in steeds mindere mate afhankelijk zijn van de zwaartekrachtwerking van de aarde zelf. Maar indien u dit ooit zoudt verwezenlijken, zoudt u waarschijnlijk door de beweging van de aarde waaraan u nog steeds onderworpen bent, de ruimte ingeslingerd worden. U zoudt hier dan hoogstens nog een keer als komeet kunnen terugkomen.

x Zou magnetisme niet in die tijd gebruikt zijn als krachtbron?

- In de vorm waarin u het nu voornamelijk kent niet. Wel gebruikte men de mogelijkheid van t.a.v. elkaar roterende en zich ompolende magnetische velden. Hierbij is geen sprake van enig mechanisme als b.v. een rotor, maar worden reeksen magneten aan vertraagd fluctuerende impulsen onderworpen. Hierdoor kunt u inderdaad een soort stuwkracht verkrijgen. In de oude sanskriet-geschriften zult u beschrijvingen van oude luchtvoertuigen tegenkomen waarvan wordt verteld, dat zij door "tweeërlei krachten" vliegen. De verklaring betekent: twee velden, die op elkaar inwerken en de voortdrijving vormen voor het voertuig.

x Hoe kun je je eigen massa verplaatsen?

- Zoals u de vraag nu stelt: lopen. Zoekt u echter een anders oriënteren van de massa, die u "ik" noemt in een tijdruimtelijke verhouding, dan geldt: op het ogenblik, dat een massa afzonderlijk beseft wordt en niet door mentale kracht in ruimte en tijd gefixeerd is, door instelling van de mentale krachten de gehele massa bewogen zal worden in ruimte en eventueel zelfs tijd naar die punten, waar voor bewustzijn en ego de grootst mogelijke vervulling of harmonie te vinden is.

Je kunt dus inderdaad, mits beschikkende over een voldoende geestelijke beheersing, je massa (ik) verplaatsen zonder het gebruik van stoffelijke middelen. Je kunt dit overigens ook en vaak ernstiger beperken door een astraal deel van het ik te zenden. Je oriënteert dit deel van jezelf op een andere plaats door mentale spanningen.

Het besef van het lichamelijk bestaan wordt daardoor uitgeschakeld en automatisch manifesteert het astraal zich op de gewenste plaats. Doet men dit met voldoende concentratie en energie, dan kun je het astraal manifesteren als een schijnbaar vaste en voor anderen kenbare vorm, die handelend kan optreden en waarnemen, terwijl het geheel van de ervaringen zo opgedaan, worden overgebracht naar het lichaam, dat na het ontwaken uit de onbewuste toestand alle herinneringen behoudt omtrent alles wat beleefd werd.

x Zou men op aarde in staat zijn vliegende schotels te bouwen?

- Wanneer men niet meer ze zo nationalistisch ziet vliegen of zo specialistisch werkt, maar in een synthese van alle weten, kennis en technische mogelijkheid aan het werk gaat, zou men volgens mij op korte termijn inderdaad kunnen komen tot een soort vliegende schotel, een soort ruimtevoertuig met een combinatie van magnetische en straalaandrijving, dat inderdaad op den duur ruimtereizen tot max. 30 lichtjaren zou kunnen maken met een snelheid, die tot rond 80% van de lichtsnelheid kan oplopen.

x U stelt dat er fusiereactoren zijn, die beneden geen effect

hebben en op een grotere hoogte wel.

- Er is een diffusie-effect van de uitgestraalde energie. Daar hierbij een soort bundeling op een bepaalde hoogte werd nagestreefd bij de konstruktie, bestaat er aan de voet van een dergelijke reactor een soort dode ruimte, waarin die energie niet of slechts zeer zwak kan optreden. Men heeft dit bewust zo gedaan om te vermijden, dat het voertuig onbeheerst de centrale zou kunnen benaderen.

x Wat is de minimum en de maximum snelheid en hoogte, waarmee een satelliet naar andere dimensies kan verdwijnen?

- Niet reëel te beantwoorden, daar de benodigde snelheid van beweging afhankelijk is van de intensiteit en structuur van het veld. Het is dus denkbaar, dat er een punt is, waarop een beweging in een enkele richting met een snelheid van rond 6 km/u reeds voldoende is om de verandering te veroorzaken, maar aan de rand of in een zwak veld zal een dergelijke verdwijning eerst kunnen optreden bij snelheden van boven de 300 km/u.

Over de hoogte is geen zinnig woord te zeggen, daar deze afhankelijk zal zijn van het optredende krachtveld en de sterkte daarvan. Dergelijke velden zijn gewoonlijk sterk tot een bepaalde hoogte of een bepaalde plaats beperkt.

Indien een dergelijk veld buiten de atmosfeer zou optreden, kan worden gesteld dat elke satelliet, die een vaste snelheid van rond 160.000 km/u heeft, zal reageren. Maar een versnellende satelliet zal eenzelfde effect reeds ervaren wanneer op het ogenblik van beroering met het veld de snelheid onder de 10.000 km/u ligt.

U zult begrijpen, dat een beantwoording in voor allen nog te volgen termen binnen kort bestek eenvoudig onmogelijk is. Hopelijk zijn de gegevens, die ik u verstrekte voorlopig wel voldoende.

x Wanneer men in andere werelden verdwijnt, kan men daar dan lichamelijk verder leven, zijn er eilanden, volkeren, dagen en nachten?

- Wanneer een mens een dergelijke wereld heeft betreden, zal hij dit alleen nog maar kunnen aanvaarden door het een nachtmerrie te noemen. Een psychisch verdringingseffect, waardoor men de effecten van de beleving voor eigen gevoel en denken onschadelijk probeert te maken, zonder alle herinnering daaraan terzijde te stellen.

De andere werelden. Er zijn werelden met en zonder levende wezens. Dag en nacht komt op vele planeten voor, maar de rotatiesnelheden kunnen sterk verschillen. Er is geen beperkt en bekend aantal planeten, waarmede regelmatig rapport bereikt wordt, ofschoon er wel enige preferentie schijnt te bestaan voor 3 planeten. Voor alle gegevens van alle planeten heb ik echter geen tijd.

x Toen de Koningin Elizabeth moeilijkheden had in de Bermudadriehoek zag de kustwacht het schip varen, maar men zag het niet op het radarscherm. Hoe kan dat?

- Radar berust op een weerkaatsingseffect, dat afhankelijk is van de wijze waarop de uitgezonden straal het object bereikt. Bestaat tussen het station en het object een veld van voldoende sterkte of zelfs een ionisatielaag, dan wordt hierdoor de werkzaamheid van de radar beperkt.

Het antwoord moet dan ook luiden: Zichtkontakt met het object terwijl geen radarregistratie mogelijk blijkt, kan alleen te wijten zijn aan een sterk veld, dat de taststraal afbuigt of een ionisatieeffect, dat de uitgezonden straal grotendeels absorbeert.

x Kunt u aangeven hoe girokompas en hoogtemeter zich gedragen bij een binnenvliegen in andere werelden?

- Zij worden dol. Wat hopelijk kort genoeg is.

x Treden bij overgang in een andere wereld dodelijke versnel-
lingen of vertragingen op in een vliegtuig? Hoe kan men al vliegende
voor die andere wereld een gevaar vormen?

- Je vormt niet zonder meer en altijd voor die andere wereld
een gevaar, tenzij het een wereld zou zijn van antimaterie. Dan volgt
er een klap van belang.

Versnellingen en vertragingen zullen in het bedoelde geval
voornamelijk optreden vanuit het standpunt van de beschouwer; dus
zij zijn kenbaar van buitenaf. Daar men zelf echter tezamen met het
voertuig de verandering ondergaat, wanneer men zich daarbinnen be-
vindt, zal men waarschijnlijk wel duizelingen ondergaan en tijdelijk
gedisoriënteerd zijn, maar van een voelbare versnelling is geen
sprake, evenmin van vertraging. Ook de terugkeer tot de norm van de
omgeving is op zich niet gevaarlijk.

Zou je op een dichtbewoonde planeet met luchtvaart terecht
komen, dan vorm je natuurlijk tijdelijk een gevaar voor die andere
wereld en ben je ook zelf in gevaar. Ongelukken zijn dus denkbaar.
Maar u hoeft zich daarover maar niet al te druk te maken. Eventue-
le gevaren hangen samen met die andere planeet. Zolang de mensen
op uw eigen wereld nog niet eens geleerd hebben hoe zij hun wagens
goed kunnen parkeren, lijkt het mij belangrijker in uw eigen wereld
goed uit te kijken.

x Zijn er ook vliegtuigen verongelukt door even in die andere
wereld te verdwijnen en daaruit meteen weer tevoorschijn te komen?
Men zou dan bij ons als verklaring motorpech aan kunnen houden.

- Er zijn m.i. niet meer dan 3 van degelijke gevallen bekend;
een daarvan betrof een vliegtuig met een bezetting van rond 30 per-
sonen. De mensen hebben als verklaring toen metaalmoetheid als oor-
zaak voor het ongeval genoemd, ofschoon men slechts enkele delen van
het vliegtuig en dan nog ver buiten de normale vliegroute terug vond.

De gevonden metaaldelen vertoonden inderdaad een eigenaar-
dige vorm van kristallisatie. Men heeft zich kennelijk niet gereali-
seerd, dat een opeens optreden van dit verschijnsel in zo grote mate
in zeer korte tijd, ofschoon kort voor de start alles nog onder-
zocht en goed bevonden was, op zijn minst wat onwaarschijnlijk is.
Ook heeft men er kennelijk geen moeite mee de verklaring door te
zetten; ofschoon dezelfde soort kristallisatie zowel in een enkel
deel van de gevonden motor als ook in een gevonden deel van de
vleugelbekleding werd aangetroffen. Het onderzoek van deze delen
vond plaats in eerste instantie bij de kustwacht in Miami en werd
herhaald door deskundigen.

x Welke invloed hebben de verdwijningsmogelijkheden in de
Bermuda-driehoek op de menselijke psychologie en fysiologie?

- Ik denk, dat het psychologisch heel erg moeilijk is te aan-
vaarden dat je opeens in een andere wereld komt. Je vraagt je on-
willekeurig af: ben ik nu gek of ben ik dood? Wanneer dan geen van
tweeën het geval is word je gek en ga je waarschijnlijk ook dood.

Psychologisch lijkt het mij voor de meeste mensen dan ook
wel de grootste moeilijkheden te brengen. Wat de verdere lichame-
lijke situatie betreft: er is in ieder geval sprake van een grote
ingreep in en belasting van het zenuwstelsel. Dat kan indirect grote
invloed uitoefenen op de functie van o.m. het hart, van andere
spieren en het evenwicht van de interne secreties. Deze factoren
op zichzelf kunnen een lichamelijk schade veroorzaken of een black-
out veroorzaken waarbij een langzaam weer tot bewustzijn komen voor-
al ook psychologisch een voordeel kan zijn, daar men niet door de
bewust beleefde plotselinge verandering verward wordt. Dit alles
in de veronderstelling, dat men ondertussen niet is verongelukt en

op een planeet komt waar mensen in leven kunnen blijven.

x De automatic directionfinder vertoont soms fouten door bergen of onweer. Zijn daarvoor in de driehoek nog andere oorzaken?

- Ik acht deze reeds in voldoende mate te hebben aangegeven tijdens het voorgaande. In de praktijk kun je zeggen, dat elke afwijking in statische spanning t.a.v. de omgeving evenals elk sterk veld van magnetische of elektrische aard, dat in de omgeving optreedt een afwijking van de directionfinder zal veroorzaken.

x Is het mogelijk, dat een mens tot kosmisch bewustzijn komt doordat de hersencellen van vorm worden veranderd?

- Jammer, dat u dit laatste er bij hebt genoemd. Wanneer de hersencellen van grootte en vorm veranderen, ben je namelijk geen mens meer.

Of een mens tot kosmisch bewustzijn kan komen? Volgens mij kan dit inderdaad, maar niet in rationele zin. Er kan sprake zijn van een kosmisch ervaren, dat zowel in gevoelens als in associatieve processen zijn uitdrukking vindt, zonder dat er daardoor sprake is van een omschrijvingsmogelijkheid van het werkelijk besepte, laat staan dat je kunt komen tot een bewust en gewild hanteren van een erkend kosmisch geheel.

x Is er in die driehoek sprake van dematerialisatie en rematerialisatie?

- Er is sprake van veranderen, niet van dematerialiseren in de gangbare betekenis van dit woord. Men wordt niet tot een niet-materieel geheel gemaakt, maar de onderlinge samenhangen in de materie worden zodanig gewijzigd, dat de stof zich niet meer als kenbaar wezen toont of gedraagt in de eigen wereld. Gelijktijdig echter ontstaat in de andere wereld alweer een aanpassing aan de daar bestaande waarden, waard or men weer "kenbaar" wordt in de oude vorm. Maar de materie als zodanig is nooit weggeweest en nooit zodanig in patroon gespreid, dat een doordringen van andere materie mogelijk werd, terwijl de vorm voor anderen tijdelijk onzichtbaar werd.

x En met een steen dan?

- In uw eigen wereld kan er inderdaad sprake zijn van materialisatie en dematerialisatie in een dergelijk geval. Er worden dan bewust verhoogde spanningen aangebracht tussen de delen van de atomen en de moleculen, zodat de ruimte daartussen groter wordt. De materie is dan zo fijn verdeeld, dat het geheel als een veld verplaatst kan worden zonder dat de eigen samenhang daarbij teloor gaat.

Neem je die extra energie terug, dan keert het voorwerp dus in zijn oorspronkelijke, voor u kenbare gedaante terug. De energie kan echter niet geheel worden teruggenomen, zodat een dergelijk voorwerp gewoonlijk warm of zelfs heet zal zijn. De resterende energie wordt dan als warmte uitgestraald.

Ik zou nu gaarne de avond willen afsluiten:

De Bermuda-driehoek staat op het ogenblik kennelijk in het brandpunt van de belangstelling, zoals veel andere zaken, die voor mensen niet begrijpelijk zijn. Ik ben toch van mening, dat de raadselen, die voor de mens het meest van belang kunnen zijn, in zijn eigen leven en persoon schuilen, evenals in zijn eigen mogelijkheden en vermogens. Daarom hoop ik, dat u dit onderwerp niet zult zien als een aansporing om meteen te gaan kijken waar de beschreven pyramiden zouden liggen en wat je daarmee kunt doen.

Als u uw eigen vermogens wat beter leert kennen en beheersen, kunt u veel van het door mij gestelde, zij het niet op wetenschappelijk verantwoorde wijze, langs geestelijke weg zelf waarnemen.

Ik wil u dan ook de raad geven dergelijke onderwerpen, hoezeer zij u ook mogen interesseren, altijd met een zekere afstand en zelfs met enige ironie te beschouwen. Ik wil u hierbij verwijzen naar een collega van mij, die - zij het in het kort - ook op uw verzoek over dit onderwerp sprak en begon met de vraag:

Bermuda-driehoek? Is dat niet de opvolger van de Bikini?

Als u op deze wijze kunt reageren en de betrekkelijkheid kunt inzien van al dergelijke zaken, hoe interessant zij op zich ook mogen zijn, dan zult u zich ook bewust blijven van de betrekkelijkheid van vele dingen in en rond uzelf. Dank zij dit besef kunt u dan ook meer aan de hoofdzaken uw aandacht wijden.

In elke mens leeft een geest, een ziel; die kunnen veel meer dan een mens wel denkt.

In elke mens bestaat de mogelijkheid eigen levensenergie op de juiste wijze te richten. In elke mens bestaat de mogelijkheid om naast stoffelijke ook geestelijke waarnemingen te doen.

Deze dingen zijn volgens mij voor een mens belangrijker dan al het andere. Maar zelfs wanneer u daarmee bezig bent, zo ik u raden mag: weet zo nu en dan om uzelf te glimlachen in het besef, dat alles wat niet op zich het geheel van het Goddelijk Zijn omvat, in waarde en betekenis maar betrekkelijk is.

Waarmede ik aan het einde van mijn betoog ben gekomen. Ik dank u hartelijk voor de mij verleende aandacht en uw soms zeer wel gekozen vragen.

-0-0-0-0-0-